

SALATIGA ZENDING vanaf 1851, dus 170 JAAR JONG!Uitgebreide informatie op de website: www.salatiga-zending.nl**“Maka sejauh timur dari barat, begitu jaupun dibuangNja segala salah daripada kita”****“Zo ver het Oosten verwijderd is van het Westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons”***Mazmur-Psalm 103:12*

Onze enige troost, zowel in leven als sterven

Het Pinksterfeest, dat inmiddels al weer enige weken achter ons ligt, vierden wij in de kerk. Gelukkig nemen de beperkende maatregelen vanwege corona af en kan er steeds meer. Dat geeft ruimte vrijheid, het is net of je wat gemakkelijker en meer ontspannen kunt leven. Maar het eerdere ‘normaal’ is nog niet terug. Intussen is het Europees Kampioenschap voetbal begonnen. In één van de eerste wedstrijden zakte een gezonde jonge speler van 29 jaar, onder het toezicht van zijn medespelers en vele miljoenen TV kijkers, op het veld in elkaar. Een hartstilstand volgde. Ineens ging het niet meer over voetbal. Dat was niet meer belangrijk. Het ging om leven en dood.

Het viel op dat de verslaggever van de NOS en één van zijn gasten aan tafel meerdere keren zeiden dat we alleen nog konden bidden. De Deense voetballer Eriksen werd gereanimeerd en overleefde deze hartstilstand. Of de voetballer Eriksen zijn hoop en troost heeft gevestigd op de Here Jezus weet ik niet. De afgelopen weken werden wij bepaald bij een aantal sterfgevallen in onze familie en kennissen-/vriendenkring. Medechristenen, verbonden in geloof. En juist bij zulke gelegenheden worden wij er bij bepaald hoe belangrijk het is op wie wij onze hoop en troost hebben gevestigd. Wie en/of wat blijft er over wanneer wij komen te sterven? Welk antwoord zou u op deze vraag geven? Het deed mij denken aan de vraag van zondag 1 uit de Heidelbergse Catechismus, die luidt: Wat is uw enige troost, zowel in leven als in sterven? En het eerste deel van het antwoord luidt:

‘Dat ik met lichaam en ziel zowel in leven als in sterven niet mijzelf toebehoor, maar het eigendom ben van mijn getrouwe Heiland Jezus Christus. Hij heeft met zijn kostbaar bloed voor al mijn zonden volkomen voldaan’.

De Christelijke Kerk van Noordelijk Midden Java, de GKJTU, waarmee wij goede banden onderhouden, heeft deze Heidelbergse Catechismus ook als haar geloofsbelijdenis. Tegelijk mogen we ook weten dat het ten diepste niet aankomt op een geloofsbelijdenis, maar wel op Wie je daadwerkelijk je vertrouwen hebt gesteld. In Nederland, in Europa, in Indonesië en in deze wereld. Daarom is het zo belangrijk dat kinderen in Indonesië, en daarmee de gezinnen waarin ze opgroeien, worden ondersteund voor een beter leven nu, om te kunnen studeren maar zeker ook dat ze mogen horen en weten dat hun enige troost in leven sterven het geloof in de Here Jezus Christus is.

Gjalt de Haan

Situatie op Midden-Java

Wij hebben Debora Suparni gevraagd om iets te vertellen over de huidige situatie op Java. Zij is onze contactpersoon in Indonesië van de Salatiga Zending/Stichting Sion. Hieronder leest u haar reactie. Debora: Alle medewerkers van Sion en GKJTU maken het goed. Prijs de Heer! Ik ben inmiddels twee keer ingeënt. Dat komt omdat kerkwerkers (pastor & staf) voorrang krijgen. Hier zijn wij erg dankbaar voor. De situatie in Indonesië is nog steeds erg zorgelijk wat het Coronavirus betreft. Elke dag zijn er meer dan 5000 nieuwe infecties. Daarmee komt het totale aantal op ruim 1.800.000. Gelukkig zijn er ook meer dan 1.600.000 mensen genezen. Er zijn inmiddels 50.100 mensen aan Covid-19 overleden (cijfers van eind mei).

update

Op Midden-Java hebben we nog steeds rode zones/gebieden, daar is een lokale lockdown. Veel scholen zijn in deze regio gesloten en dit geldt ook voor kerken. Met behulp van livestreaming kunnen de mensen thuis toch de diensten blijven volgen. De traditionele markten zijn nog open.

Sommige van de GKJTU-kerken -die in geïsoleerde dorpen staan (oranje zone)- kunnen zondagsdiensten houden met een klein aantal mensen en met inachtneming van het gezondheidsprotocol.

We zullen enkele foto's delen van GKJTU-kerken die Pinksteren vierden met het brengen van hun oogst. We noemen het "unduh-unduh" of dankdag. We bedanken onze Heer door het beste te geven dat we hebben.

Wat de scholen betreft: de meeste kinderen studeren nog steeds online. Studenten die geen internetvoorziening hebben, studeren op school met inachtneming van de hygiëneregels. Verschillende scholen van stichting Sion staan in een geïsoleerd dorp (oranje zone).

Hier kunnen leerlingen in kleine groepen lessen volgen. Ook gebeurt het dat de leraar studenten thuis bezoekt en/of er wordt lesgegeven op een plek waar 5-10 studenten het onderwijs kunnen volgen. Op deze manier proberen ze samen er het beste van te maken. Eind april/begin mei hebben leerlingen van de 6de klas van de basisschool (groep 8), de 3de klas van de Junior High School en de Senior High School (onder- en bovenbouw van het voortgezet onderwijs) het online examen gevolgd en de geslaagden kregen hun diploma uitgereikt, zie foto's.

Bedankt voor uw gebeden en giften voor Sion en GKJTU projecten op Java. Moge God u zegenen.

Beste wensen,
Debora

De 'Moeder van de Salatiga Zending'

De laatst verschenen nieuwsbrief geeft aan, dat de Salatiga Zending vanaf 1851 bestaat en dit jaar '170 jaar jong' is. Wat heeft er in 1851 dan plaats gevonden? Door de omstandigheid dat zoon Hugo Gerard van het gezin van de rechter Hugo de Wildt en Baronesse Susanna Carolina de Bye in 1841 met 19 jaar zijn studie moet opgeven, denken de ouders dat hij op Java meer kansen heeft om zijn weg te vinden. Bovendien heeft de familie De Wildt hun fortuin verloren en dit alles bij elkaar doet hen besluiten om als gezin De Wildt naar Java te vertrekken.

Hun dochter Elisabeth Jacoba de Wildt, de later zo genoemde 'Moeder van de Salatiga Zending', trouwt in 1843 op Java met de ritmeester en weduwnaar David Dirk le Jolle. In 1847 krijgt hij pensioen, waarna het gezin Le Jolle-de Wildt naar Nederland terugkeert. Omdat de oudste dochter van David Dirk le Jolle het Nederlandse klimaat niet verdraagt, vertrekt het gezin in 1849 opnieuw naar Java. De familie Le Jolle-de Wildt neemt hun intrek in Fort Willem I, iets buiten Ambarawa gelegen, zo'n 18 km van Salatiga. Hier in Ambarawa – zo ontdekt mevrouw Le Jolle-de Wildt – komt maar 3 of 4 keer per jaar voor enkele dagen een predikant en een kerk of school is er niet te vinden. In het hart van mevrouw Le Jolle komt dan de vraag op: "Heer, welk is 't werk, dat Gij voor mij bereid hebt om voor U te doen?" Zelf denkt zij er aan om iets voor de kinderen te doen.

En zo begint zij hier in Ambarawa in 1851 met het geven van onderwijs aan de kinderen van het garnizoen. Er is een leegstaande generaalswoning op het terrein die zij mag gebruiken om daarin een Zondagsschool voor de kinderen te beginnen. Er komen zo'n 42 kinderen aan wie zij de "Bijbelsche geschiedenis" kan vertellen. Vanaf 1852 steunt de in 1849 opgerichte 'Amsterdamsche Vrouwen-vereeniging tot Bevordering der Zendingszaak' haar gezegend werk in Ambarawa. En dit in 1851 begonnen werk is te beschouwen als het daadwerkelijke begin van de Salatiga Zending.

Door de gezondheidsproblemen van ritmeester Le Jolle – zij wonen aan de rand van een moerasgebied – vestigt familie Le Jolle-de Wildt zich in 1853 op het landgoed Simo, zes uur gaans van Salatiga. Op de open voorgalerij van het grote landhuis begint zij huisdiensten te houden met de bedienden en de omwonenden. En zo weet mevrouw Le Jolle zich geroepen om door te geven, wat zijzelf heeft ontvangen: het Evangelie van Jezus Christus. Omdat de gezondheidsproblemen van ritmeester Le Jolle blijven, verhuist de familie in 1855 naar hun buitenhuis in Salatiga. Een kleine groep Christenen gaat met hen mee, waar zij op het erf van de familie gaan wonen. Eind 1855 telt de gemeente al 31 zielen. Zo is de Javaanse kerk van Salatiga, de eerste Javaanse gemeente van Midden-Java tot stand gekomen. En kan worden vastgesteld, dat “aan de plaats [Salatiga] waar op 14 maart 1855 de eerste gemeente [door de doop van 10 personen] werd gesticht”, later er de naam aan is ontleend voor het zendingswerk, dat daaruit is ontstaan: de Salatiga Zending! De daar ontstane gemeente wordt in 1857 naar Njemoh overgeplaatst, omdat bij vertrek uit Java mevrouw Le Jolle bang is, dat zij ‘haar gemeente’ daar niet goed achter kan laten.

Teruggekomen in Nederland bidt zij jaar in jaar uit voor een nieuwe herder voor de achter gebleven gemeente in Njemoh. Het duurt echter nog tot 1869 als de gemeente van Njemoh een nieuwe herder krijgt in Reijer de Boer, uitgezonden vanuit de Zendingkerk te Ermelo. Maar ook daarna blijft haar betrokkenheid bij de Zending op Java!

Mevr. le Jolle-de Wildt haar man, David Dirk le Jolle, overlijdt nog in Semarang op Java in 1857, als het gezin wacht om sloop te gaan naar Nederland. In 1859 hertrouwt weduwe Le Jolle-de Wildt in Nederland met de koopman, fabrikant en bierbrouwer Willem Cornelis van Vollenhoven. Hij overlijdt in 1874 en zijn grafkist wordt ‘neergelegd’ in de gebouwde grafkapel van de familie Van Vollenhoven op de Algemene begraafplaats in Heemstede. De grafkapel wordt thans gerestaureerd.

Dat bracht mij op de vraag: waar ligt weduwe Elisabeth Jacoba van Vollenhoven-de Wildt begraven? De ‘Moeder van de Salatiga Zending’ is in 1906 in Menton in Frankrijk overleden en na enig spoorwerk en e-mailverkeer kom ik er achter dat zij ligt begraven op Cimetière du Trabuquet à Menton, “pleine terre, no. 83/Carré 1”. Eén van de beheerders daarvan, Patrick Gilli, vertelt mij dat de rechten op haar graf in 1995 zijn teruggegeven aan de begraafplaats. Omdat -tot op heden- niemand zijn of haar rechten op die plek heeft doen gelden, ligt zij er nog steeds begraven. Ik heb ook enkele foto’s toegestuurd gekregen van haar graf. Mogen wij ons met dankbaarheid het in 1851 begonnen werk van mevr. Le Jolle-de Wildt voor de latere Salatiga Zending blijvend herinneren!

Tjeerd Oenema

Acceptgiro's

Binnenkort stoppen wij met het uitgeven van acceptgiro's bij onze nieuwsbrief. Veel betalingen vinden tegenwoordig via internetbetaling plaats en voor de aanschaf van acceptgiro's moeten wij kosten maken. Wij hopen op uw begrip hiervoor.

Kind sponsoring

Wij zijn erg dankbaar voor uw betrokkenheid bij de mensen / kinderen op Java. Hierdoor kunnen ze naar school en toekomstplannen maken!

Hoe werkt kind sponsoring? Door iedere maand een bijdrage van €20, krijgen deze kinderen o.a. de mogelijkheid om te studeren. Van het sponsorkind ontvangt u 2x per jaar bericht. Met Kerst vaak een foto en in de maand juli/augustus een bericht over de schoolresultaten. Mocht u nog mensen in uw omgeving kennen die ook steun willen bieden aan deze kinderen wat zo ontzettend hard nodig is, kan men de bon, die achterop te vinden is, invullen en/of informatie vinden op onze website.

Deze kinderen hebben uw hulp nodig en wij zijn dan ook dankbaar dat er al heel veel mensen

betrokken zijn. Samen kunnen we een toekomst geven aan de kinderen en een kans om ze uit armoede te laten groeien.

Schenken

Naast sponsoren of doneren is het mogelijk een eenmalige schenking aan de Stichting Salatiga Zending te doen. Deze giften worden onder andere gebruikt voor onderstaande projecten (A t/m I). Ook hier zijn we heel blij mee. Omdat de Belastingdienst de stichting een ANBI-status heeft toegekend, is het mogelijk een deel van uw schenking terug te ontvangen.

Schenken kunnen worden overgemaakt t.n.v. Stichting Salatiga Zending op rekeningnummer Bank ING: NL35INGB0000084653. Of via bijgevoegde acceptgiro.

Info en vragen over kind sponsoring:

M. Jansen van Rensburg-Jonkers | Bredehof 5 | 8311 AH Espel

E-mail martha.jansenvanrensburg@gmail.com | **Tel.** 06-18839887 (na 17.00)

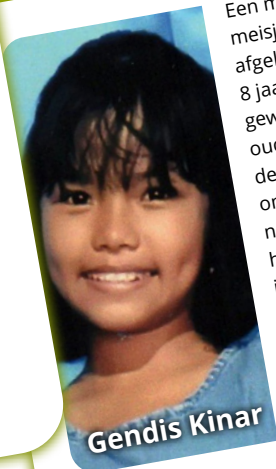
Graag stellen wij u Fay Elzira en Martin Dwi voor in deze nieuwsbrief:

Martin Dwi

Een jongen van 9 jaar oud. Zijn vader is overleden en zijn moeder is huisvrouw. Deze moeder kan de financiële ondersteuning zeer goed gebruiken met 2 schoolgaande kinderen.

Wij zijn dankbaar dat er al heel veel mensen betrokken zijn. Samen kunnen we een toekomst geven aan deze kinderen en ze een kans geven om uit deze armoede te groeien.

Gendis Kinar

Een mooi meisje dat afgelopen maart 8 jaar oud is geworden. Haar ouders hebben de financiële ondersteuning nodig vanwege hun lage inkomen. Helpt u mee zodat Gendis Kinar onderwijs kan blijven volgen?

Een briefje schrijven naar uw sponsorkind? Erg leuk!

Wilt u de brief dan in het Engels schrijven en met de naam en het nummer van het sponsorkind. Daar wordt uw brief vertaald in de Bahasa Indonesia.

sturen naar:

Kantor "Sion"
Jl. Letjen Sukowati 74
50724 SALATIGA JATENG
INDONESIA

Overzicht van de projecten die wij steunen

A.	Adoptie / Kind sponsoring		F.	Sanitair	€100
B.	Kerkbouw	€ 100	G.	Onderhoud	€ 50
C.	Scholen	€ 350	H.	Gezondheidszorg voor ambulante zorg	€100
D.	Asrama's – salatiga en getasan	€ 250	I.	Merapi noodhulp	€ 50
E.	Motorfietsen	€ 75			

Dank u wel dat u het leven van een kind, de familie
en de omgeving voorgoed wilt veranderen!

Sponsor een kind

Ondergetekende: Dhr./Mevr. Voorletters.....Tussenvoegsel.....

Naam.....

Straatnaam Postcode.....

Plaatsnaam.....Tel.....

E-mail.....@.....

Wil m.i.v...../...../20..... een kind financieel ondersteunen met:

€..... per maand (min. € 20,-)

**Ik geef mijn bankinstelling opdracht periodiek €.....per achtste van de
maand over te maken op bankrekening: NL35INGB0000084653 t.n.v. Stichting
Salatiga Zending. o.v.v. kind sponsoring.**

Handtekening:

